

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det var jo et klart svar. Det er altså gennemslagskraften af de forhøjede strafferammer i domstolssystemet.

Jeg havde jo håbet på, at statistikken måske havde vist, at der var kommet færre voldtægter, at den højere straf virkede forebyggende eller virkede afskrækkende, men det kan justitsministeren formentlig ikke bevise, for så havde hun jo nok nævnt det.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu tog jeg ordet for at høre, om der var kommet nye tal. På et tidspunkt, jeg tror, det var i første kvartal, nej, i andet halvår af 2003 var der angiveligt ved at være kommet et fald, men samtidig fortalte voldtægtscentrene jo, at det var præcis det samme antal, de fik ind, og at det formentlig skyldtes, at kvinderne ikke turde rejse sager, turde anmelde tilfældene. Men antallet af mennesker, der blev voldtaget, var fuldstændig uændret, selv om vi havde fået strafskærpelserne.

Har ministeren ikke nogen nye tal?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg er ikke i besiddelse af nye tal, men jeg tror, der er en lang række faktorer, der er afgørende for, hvor mange voldtægter der finder sted i Danmark på årsbasis.

Da vi gennemførte strafskærpelsespakken, lagde regeringen bestemte ikke skjul på, at en af de ting, vi vægtede højest, var hensynet til offeret og hensynet til samfundets retsfølelse. Hvorvidt der er en præventiv effekt på lang sigt ved at gennemføre strafskærpelser, er noget, som man kan have meget delte meninger om, men der er jo en lang række andre momenter, der er afgørende for, hvordan kriminaliteten i Danmark udvikler sig, og det billede, man jo desværre har set, er et billede, hvor man i hvert fald på nogle områder ser, at den kriminalitet, der bliver begået, er af langt grovere karakter, er af langt strengere karakter, end hvad vi tidligere har set. At man så kan sige, at der er tale om et faldende antal anmeldelser inden for nogle områder, er en ringe trøst, og jeg tror da på, at det er et bredt spekter, der skal til for at løse op for de problemer.

Men jeg kan ikke stå her og give fru Anne Baastrup nye dugfriske tal, og som sagt mener jeg heller ikke, at tal skal være måling på, om

strafskærpelser er en god ting eller ej. Der var meget andet, der talte for, at strafskærpelserne skulle gennemføres.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Ja, tak til justitsministeren. Så går vi over i ordførerrækken, og det er fru Birthe Rønn Hornbech som første ordfører.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Der skal ikke herske tvivl om, at det formål, som Dansk Folkeparti har med dette forslag, nemlig at tilkendegive samfundets afsky over for disse forbrydelser, deler vi naturligvis i Venstre. Vi var pennefører på det forslag, der blev fremsat før regeringsskiftet, hvor vi stillede forslag om en lang række skærpelser inden for volds- og sædelighedsforbrydelser ud fra det synspunkt, at strafferammerne skal afspejle tidens forhold til forbrydelserne, og vi mente at kunne spore en stigende afsky over for disse forbrydelser, også fordi friheden vægtes i endnu højere grad end tidligere.

Vi fik skærpet straffene væsentligt, sådan som ministeren har redegjort for det, idet det var noget af det første, der igen blev fremsat forslag om, efter at vi havde fået regeringen, og med støtte af bl.a. Dansk Folkeparti blev denne lov gennemført.

Jeg mener, det er rigtigt, som ministeren er inde på, at se, om denne lov nu har fået den gennemslagskraft hos domstolene, som var formålet. Det ser det ud til, og jeg forstår, at der er en ny redegørelse på vej fra Rigsadvokaten. Så lad os nu afvente den, og hvis det har virket i den forstand, at straffene har fået den størrelse, som vi ønsker, så synes jeg nok, at vi lige skal tage en pause.

Forslaget indeholder også en bestemmelse om minimumsstraf, og det har jo igennem årene givet anledning til en del drøftelser her i Folketinget. Det har været lidt svingende, hvem der er gået ind for hvad. Jeg kan for mit eget personlige vedkommende sige, at jeg altid har været imod minimumsstraffe, fordi jeg jo har prøvet det på min krop, når jeg har mødt som anklager i retten.

Kl. 14.00

Man kan på den ene side sige, at hvis man med minimumsstraffe vil anfægte det gode princip, vi har om, at det er domstolene, der har en meget vidtgående frihed til at udmåle straffene, så må deraf følge, at man synes, at mini-